

اسراف و بخل میل بطرف زیاده تواند بود
 در عفت که وسط است میان شره و نحو میل
 بفقیران و تفصیل تحقق نشود الا بعد از رعایت نظر
 عدالت بآنکه اول انسان بجهت استحقاق نموده
 بعد از آن جهت احتیاط و استظهار زیاده ای باقی
 کرده باشد و اگر همه مال بغير مصرف استحقاق
 کند مفصل نباشد پس فضل عدالتی باشد این
 از احتلال و تفصل عادل باشد محتاط در عدالت
 او از آن جهت باشد که مبالغه و احتیاط در عدالت
 از آن جهت که خارج است از آن نیست جوابی که
 رقم گفته اند و همانا فطن صاحب بصیرت را بعد
 تذکر آنچه در معنی توسط معتبر است درین مقام
 جوابی اظہار این ظاهر شود و بیاید انست
 که تفصیل گاهی احتیاط در عدالت است که موجب نقصان

فی

حق خود باشد چه اگر حکم میان دو کس کند در هیچ
 طرف مفصل صورت نگیرد و در رعایت اعتدال
 محض و مویت مطلق باید نمود جماعتی از جهات
 گفتند اند اگر رابطه محبت و علاقه صورت
 میان مردم مستحکم بودی احتیاج بسلسله
 عدالت نبودی چه اهل معاملات بواسطه محبت
 باهمه کبر در مقام ایشار بودندی چه جای انکه طمع
 در حق غصه خود نمودندی و تحقیق این سخن آنکه
 رابطه محبت اتم است از رابطه عدالت چه محبت
 و حدیثت جلی و عدالت و صدق توری قسری با
 عدالت بی محبت تنظیم نشود پس پادشاه مطلق
 محبت باشد و عدالت نایب او تواند بود و انتقام
 آنکه مبدای ایجاد اشیا بقضی گنت کنزاً مخفیاً فاجبت
 ان اعرف محبت است بس دوام و انتظام نیز تزیین آن تواند

Copyright © King Saud University